

Maria Quist schrijft met 'Het Mensdier' persoonlijk verhaal

DWINGELOO Maria Quist schrijft in haar laatst verschenen boek *Het Mensdier* een persoonlijk verhaal over de oorzaak van het kwaad in de wereld. De schrijfster woont in Dwingeloo én op het Franse platteland. „Wie of wat is er verantwoordelijk voor de zwarte kant van mens en maatschappij”, zo vraagt Quist zich in het boek af. Cultureel antropologe Maria Quist werkte voornamelijk voor natuurbeschermingsorganisaties.

Onderzoek naar vossen

Ze inventariseerde vogels, zoogdieren en vleermuizen, deed onderzoek naar vossen en was meer dan vijftien jaar landelijk coördinator van de Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN). Ze werkte mee aan *De Ecologische Atlas* van de Nederlandse Roofvogels en was oprichtster van het tijdschrift *De Takkeling*.

In 1999 ontving ze de Gouden Lepelaar wegens haar verdienste voor de bescherming van vogels. Quist schrijft ook nu nog regelmatig. Hoe zij in het leven staat en wat zij van bepaalde zaken vindt, is met regelmaat terug te vinden op de opiniepagina's van regionale en landelijke dagbla-

Maria Quist is vaak in de natuur te vinden. Ze heeft een voorliefde voor roofvogels. Aangeleverde foto

den. Eind 2008 verscheen haar eerste boek. In *Troostvogels* schreef Quist over de dood in 1999 van de jongste van haar twee zoons. „Het boek gaat over

Willem, zijn leven en dood, het Franse platteland en hoe natuurbeleving troost kan bieden bij groot verdriet”, zo vertelt Maria Quist. „Want hoe beroerd de za-

ken er soms ook voorstaan, het leven van alledag kent ook momenten van geluk en er valt met regelmaat wat te lachen. Door verdriet om te zetten in taal, wordt het beter hanteerbaar. De verwoorde emoties zijn herkenbaar, universeel en van alle tijden, een ieder kan er zijn of haar eigen verhaal in lezen.”

Persoonlijk

Ook in het nu verschenen boek *Het Mensdier* heeft Quist een persoonlijk verhaal op papier gezet. „Over de zoektocht naar de oorzaak van het kwaad in de wereld”, zo vertelt de schrijfster die in haar boek de liefde voor het leven en bewondering voor alles wat mensen in de loop der tijden tot stand hebben gebracht laat doorklinken.

„Maar ook oorlog en geweld komen aan de orde. Die lijken van altijd en overal en onvermijdelijk te zijn. Wie of wat is er verantwoordelijk voor de zwarte kant van mens en maatschappij”, vraagt ze zich in *Het Mensdier* af. Het boek speelt zich grotendeels af tegen de achtergrond van een afgelegen plek in Frankrijk. Het belicht op originele en toegankelijke wijze, de totstandkoming

van de wereld van vandaag, waarin de mensheid niet naast of boven 'de natuur' staat, maar evenals alles wat leeft, onderhevig is aan natuurlijke processen. Natuurlijke processen die de gang van zaken in de huidige wereld sterk beïnvloeden en bepalen. De dagelijkse wandelingen, de zeer aanwezige jagers, de resultaten van de wildcamera met passerende vossen, boommarters en dasen, de overgang van de kleurige herfst naar het stemmige grijs van de naderende winter, het wonder van de massaal overtrekkende kraanvogels en duiven. Alle facetten komen aan bod.

Hoopvol boek

Quist omschrijft *Het Mensdier* als 'een positief, hoopvol boek over de waarde van het leven, over de waarde van het eigen leven en de waarde van alle leven'. „Over liefde voor de natuur, die niet vrijblijvend is, maar wel verantwoordelijkheid impliceert.” Het 312 pagina's tellende boek wordt geïllustreerd aan de hand van foto's en filmpjes. Deze zijn te bekijken via de website www.mariaquist.nl.

Arjan Jonkers

Mepeler Courant 3-12-20